

žalované způsobil škodu, měla by nárok na náhradu, po případě byla by mohla podle § 1162 obč. zák. a obdoby § 27 zák. o obch. pom. smluvní poměr předčasně zrušiti, což však neučinila.

Čís. 6025.

Rekurs (v exekučním řízení) jest podán včas, byl-li podán právním zástupcem před tím, nežli mu bylo napadené usnesení doručeno, třebaž byl podán až po uplynutí rekursní lhůty, počítajíc ode dne doručení straně samé.

Zahájením vyrovnacího řízení nezanikají oddělná práva úplně a konečně. Nelze se domáhati jich zrušení, dokud není obživnutí jich ještě vyloučeno.

(Rozh. ze dne 14. května 1926, R I 360/26.)

Dne 12. ledna 1926 byla provedena zajišťovací exekuce zájmem věcí dlužníkových, a zabavené věci byly uschovány. Dne 15. ledna 1926 bylo o jmění dlužníka zahájeno vyrovnací řízení. Návrhu dlužníka, by bylo zrušeno uschování věcí, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Napadené usnesení nelze odůvodniti z ustanovení §u 12 vyr. ř. Dle tohoto zákonného ustanovení zanikají práva na oddělení, jichž bylo nově nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení exekucí uhražovací, nebo zajišťovací; práva ta však znovu obživnou, zastaví-li se řízení. Nenaštane tudíž tento zánik již dnem zahájení řízení vyrovnacího konečně, nýbrž teprve tehdy, když obživnutí zaniklého práva jest vyloučeno. Teprve pak lze zrušení práva na oddělení provésti a to návrhem. Nemá tedy zánik práv na oddělení v posledních šedesáti dnech před vyhlášením vyrovnání exekučně nabytých v zápětí zrušení exekuce ihned, nýbrž zrušení to jest podmíněno tím, že vyrovnací řízení nebude zastaveno. V projednávaném případě nabyto bylo právo na oddělení zjišťovací exekucí zájmem ze dne 12. ledna 1926. Zahájení řízení vyrovnacího stalo se dne 15. ledna 1926. Zabavené věci byly uschovány a dlužník domáhá se zrušení uschování. Zrušení uschování nelze však z důvodů shora uvedených povolit, neboť jedná se o exekuci zajišťovací, při níž exekuce děje se pouze zabavením a uschováním. Zrušením uschování byl by účel této exekuce zmařen. Ustanovení § 12 vyr. ř. chce v tom případě chrániti věřitele, majícího práva na oddělení, kdyby k vyrovnání nedošlo, ostatní věřitelé jsou pro případ vyrovnání chráněni proti tomuto věřiteli tím, že pro něho právo na oddělení v tom případě zaniká a exekuce může býti zrušena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Především dlužno uznati včasnost dovolacího rekursu. Napadené usnesení bylo sice doručeno povinné straně již dne 22. března 1926 a dovolací rekurs byl na poštu podán až dne 2. dubna 1926, avšak povinná strana již při svém návrhu předložila všeobecný a zároveň procesní mocný list svého právního zástupce ze dne 27. ledna 1926, takže rozhodnutí rekursního soudu mělo býti dle §u 93 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) doručeno tomuto vykázanému právnímu zástupci. Nestalo-li se tak, má se věc, jakoby usnesení rekursního soudu posud vůbec nebylo doručeno, neboť nezáleží na to, kdy vykázaný právní zástupce jinak seznal obsah napadeného rozhodnutí. Podává-li pak tento právní zástupce dovolací rekurs ještě před řádným doručením, jest jej považovati za včasně podaný (rozh. čís. 102 sb. n. s.). Ve věci samé není však odůvodněn. Povinná strana navrhla nejen propuštění zabavených věcí ze soudní úschovy, nýbrž také, by jí byly vydány a sice, jak ve své žádosti nepokrytě udává, za tím účelem, aby je mohla ještě v sezoně výhodně zpeněžit. Právem rekursní soud na stížnost vymáhající strany nevyhověl tomuto návrhu. Oddělná práva, kterých bylo nově nabyto v posledních 60 dnech před zahájením vyrovnávacího řízení uhražovací nebo zajišťovací exekucí, zanikají sice dle §u 12 vyr. ř. zahájením řízení, tedy ipso jure, avšak práva ta obživnou znova, bylo-li řízení zastaveno. Zánik takových práv neznamená tedy, že se stávají ihned konečně a zcela bezúčinnými, nýbrž jen pod tou podmínkou, že řízení nebude zastaveno. Tím způsobem jsou chráněny nejen zájmy vyrovnacích věřitelů se stanoviska zásady stejného nakládání se všemi, nýbrž do té doby, než se konečně rozhodne o osudu oddělného práva, též zájmy onoho jednotlivého věřitele, jenž ho nabyt. Zánik takového oddělného práva nemá tedy v zápětí již jeho zrušení následkem zahájení vyrovnacího řízení a nesmí toto zrušení býti provedeno, dokud není jisto, že neoživne. Proto připouští se dle §u 6 vyr. ř. toliko, aby zahájení vyrovnacího řízení bylo v pozemkové knize nebo v zájmních protokolech poznamenáno. Povinná strana se však dle účelu, k jakému navrhla propuštění zabavených věcí z úschovy a jich vydání, domáhá něčeho, co by mohlo míti a mělo v zápětí již teď pozbytí práv, jichž vymáhající strana povolením zajišťovací exekuce nabyt. Není tedy správným názor dovolacího rekursu, že jakmile jest zahájeno vyrovnací řízení, zanikají taková práva úplně a konečně, protože obživnutí jejich je závislým na podmínce zastavení řízení. Právě proto, že mohou obživnouti, nezanikají již zahájením řízení úplně a konečně, dokud obživnutí jejich není ještě vyloučeno.

Čís. 6026.

Tím, že byla k vyrovnání přihlášena pohledávka v německých markách, nedal ještě věřitel na jevo, že bude požadovati vyrovnací kvotu v tehdejší německé měně, nýbrž má nárok na kvotu v Kč, vypočítanou z přihlášené pohledávky, přepočtené na Kč dle kursu v den zahájení vy-